

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/536/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7011899300
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7011899300.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu D.F. P., bytom P., S. X, zastúpeného JUDr. Pavlom Kissom, advokátom, Košice, Štúrova 20, proti žalovanému Ľ. U., bytom J. Č.. XXX, zastúpenému JUDr. Vladimírom Balogom, advokátom, Košice, Obchodná 10, o zaplatenie 30.538,41 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu 11C/140/2004-82 z 20.6.2013 Okresného súdu Košice-okolie

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ō v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa uznesením 11C/140/2004-64 z 26.5.2011 konanie zastavil a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. O trovách konania pritom rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p..

Krajský súd v Košiciach, rozhodujúci o odvolaní žalovaného uznesením 2Co/228/2011-73 z 19.1.2012 zrušil vyššie uvedené uznesenie v napadnutej časti, vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vytkol súdu prvého stupňa, že nesprávne postupoval, pokiaľ v tomto prípade rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p., pretože prichádzalo do úvahy iba rozhodovanie podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.. Vyslovil záver, že v danom prípade späťvzatie žaloby nebolo vyvolané správaním sa žalovaného, preto zastavenie konania z procesného hľadiska zaviniel žalobca. Uložil súdu prvého stupňa opätovne rozhodnúť o trovách konania, pritom pri rozhodovaní vychádzať z ust. § 146 ods. 2 vety prvej O.s.p. a skúmať aj okolnosti, či v danom prípade sú alebo nie sú splnené podmienky pre prípadné nepriznanie náhrady trov konania podľa § 150 ods. 1 O.s.p..

Súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol opätovne uznesením 11C/140/2004-82 z 20.6.2013 (t.j. teraz preskúmaným rozhodnutím) tak, že žalobcovi uložil povinnosť uhradiť žalovanému trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 1.071,86 € na účet jeho právneho zástupcu do 60 dní od právoplatnosti uznesenia.

Poukázal na doterajší priebeh konania a po citácii § 146 ods. 2 vety prvej O.s.p. dospel k záveru, že dôvodom späťvzatia žaloby nebolo správanie sa žalovaného, keďže žalobca vzal žalobu späť bez toho, aby tento splnil to, čoho sa žalobca petitom domáhal. Žalovanému preto priznal nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 1.071,86 €. Skutočnosť, že žalobca je dôchodcom nepovažoval za dôvod hodný osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania žalovanému, žaloba bola na súd podaná v júli 2004, a teda žalobca mal dostatok času na mimosúdne vyriešenie veci.

Uznesenie napadol včas podaným odvolaním žalobca. Navrhol náhradu trov konania žalovanému nepriznať a uplatnil si aj náhradu trov odvolacieho konania. Trval na tom, že žalovaný spolu s jeho bratom A. U. boli trestne stíhaní pre trestný čin podvodu a oslobodení spod obžaloby boli len pre nedostatok dôkazov. Vyslovil názor, že žalovaný s jeho bratom ho podviedli a spáchali trestný čin podvodu, len súdu sa to nepodarilo preukázať. Neobstojí preto záver, že zastavenie konania zaviniť on. Poukázal na notársku zápisnicu, podľa ktorej sa žalovaný náhrady trov konania vzdal. Súhrn okolností, ku ktorým došlo jednoznačne z viny žalovaného predstavuje podľa neho dôvody, ktoré opodstatňujú použitie § 150 O.s.p.. Navyše je 71 ročným dôchodcom a aj preto bol oslobodený od platenia súdnych poplatkov.

Odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1,3 O.s.p. a uznesenie potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p., lebo je vecne správne.

Podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Ak dôjde k zastaveniu konania podľa ust. § 96 O.s.p. v prípade, že žalobca vzal účinne žalobu späť, nemá zásadne žiadny z účastníkov (§ 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p.) právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku. Iba výnimočne možno (§ 146 ods. 2 O.s.p.) uložiť niektorému z účastníkov povinnosť nahradiť druhému z účastníkov trovy zastaveného konania, a to podľa prvej vety tohto ustanovenia tomu z účastníkov, ktorý zaviniť, že konanie muselo byť zastavené a podľa druhej vety tohto ustanovenia žalovanému v prípade, ak pre jeho správanie bola vzatá späť žaloba, ktorá bola podaná dôvodne.

Zavinenie možno posudzovať len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, lebo by potom išlo o posúdenie dôvodnosti žaloby vo veci samej tak, žeby už po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť nároku vo veci samej. Preto ak žalobca vzal späť žalobu, z procesného hľadiska zásadne platí (ak nejde o prípad cit. ust. § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p.), že zaviniť, že konanie muselo byť zastavené a je preto povinný nahradiť jeho trovy.

Predpokladom pre vyslovenie povinnosti na náhradu trov podľa cit. § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p. je jednak dôvodne podaná žaloba a jednak správanie žalovaného, pre ktoré sa stala žaloba po jej podaní bezdôvodnou, pričom v praxi pôjde najčastejšie o prípad, že žalovaný po podaní žaloby uspokojí nárok žalobcu, ktorý je žalobou uplatnený. Aby bolo možné priznať náhradu trov konania podľa tohto ust. musia byť splnené súčasne obidva predpoklady.

Súd prvého stupňa správne na náhradu trov konania zaviazal žalobcu, ktorý z procesného hľadiska späťvzatím žaloby zaviniť zastavenie konania. Tento záver nakoniec ustálil už odvolací súd vo svojom rozhodnutí 2Co/228/2011-73.

Podľa ustálenej súdnej praxe aj v prípade, keď sú dané predpoklady pre aplikáciu ust. § 146 ods. 2 O.s.p., nemusí súd priznať náhradu trov konania účastníkovi, u ktorého to prichádza do úvahy, ak dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov podľa cit. ust. § 150 ods. 1. V takomto prípade sa zaoberá súd výnimočnosťou veci, ktorá môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Pri posudzovaní okolnosti na strane účastníkov konania treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery toho účastníka, koho by podľa všeobecného ustanovenia stíhala povinnosť nahradiť trovy konania, pričom treba vziať do úvahy aj to, či použitím tohto ustanovenia bude dotknutá majetková sféra toho účastníka, ktorý by inak mal nárok na náhradu trov konania.

V danom prípade neboli preukázané dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie trov konania žalovanému. Žalobca sa aj v odvolaní obmedzil len na tvrdenie, že je dôchodcom, pričom ako správne uviedol už aj súd prvého stupňa, táto skutočnosť sama osebe ešte neodôvodňuje aplikáciu § 150 ods. 1 O.s.p.. Žiada sa dodať, že žalovanému v trestnom konaní, podľa údajov zdokumentovaných v spise, nebola preukázaná vina vo vzťahu k protispoločenskému konaniu, ktorým mal byť poškodený žalobca a žalovaný nestratil nárok na náhradu trov konania ani v dôsledku notárskej zápisnice z 23.8.2011, keďže ani nebol účastníkom tohto právneho úkonu. Bolo vecou slobodného rozhodnutia žalobcu súbežne v dvoch rôznych konaniach domáhať sa určovacou žalobou určenia neplatnosti kúpnej zmluvy z 10.6.2004 a zároveň aj plnenia z nej (zaplatenia kúpnej ceny).

Žalobca v odvolacom konaní nemal úspech, preto ani nemá nárok na náhradu jeho trov.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.